

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku Ogniska Towarzystwa K.(...) w K.
przy uczestnictwie Gminy K., Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej S.A. w K.,
Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezydenta Miasta K. wykonującego zadania
z zakresu administracji rządowej
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2008 r., na skutek skargi
kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 lipca
2007 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania: Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta K. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 lipca 2007 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację Ogniska Towarzystwa K.(...) w K. od postanowienia Sądu pierwszej instancji oddalającego wniosek tego Ogniska o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości bliżej opisanej we wniosku o zasiedzenie.

Sąd odwoławczy dokonując analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków oraz dokumentów podzielił ocenę Sądu pierwszej instancji, że posiadanie przedmiotowej nieruchomości przez wnioskodawcę nie miało charakteru

posiadania samoistnego i dlatego nie prowadziło do zasiedzenia, mimo upływu stosownego czasu.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca jako uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania wskazał, że ponieważ zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa określonych w skardze, jego utrzymanie w obiegu prawnym będzie sprzeczne z zasadą państwa prawa, a ponadto z uwagi na treść rażąco narusza także prawa i interes prawny skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie jest kolejnym zwykłym środkiem odwoławczym, lecz nadzwyczajnym środkiem prawnym mającym na celu ujednoczenie wykładni prawa, rozwój orzecznictwa sądowego i eliminację orzeczeń oczywiście naruszających prawo lub wydanych w warunkach nieważności postępowania. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego spełnienie kreatywnego wymogu skargi kasacyjnej określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga zatem wskazania w wyodrębnionym wywodzie prawnym na występowanie w sprawie jednej z przesłanek tzw. przedsądu, określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i uzasadnienie, że rzeczywiście ona występuje (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r. V CZ 131/00, OSNC 2001/10/156, z dnia 5 czerwca 2001 r. IV CZ 45/01, OSNC 2001/10/157 i z dnia 10 stycznia 2003 r. VCZ 189/02, nie publ.).

Dla spełnienia wymagania art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. nie jest zatem wystarczające odwołanie się przez skarżącego do jakichkolwiek okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie wystarczy, jak uczynił wnioskodawca, powołanie się na naruszenie wskazanych w skardze przepisów prawa ani ogólne stwierdzenie, że wyrok narusza prawa skarżącego i jego utrzymanie będzie sprzeczne z zasadą państwa prawa.

Jeżeli skarżący, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje na przesłankę przedsądu określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., jak zdaje się czynić wnioskodawca, powinien wykazać dlaczego jego zdaniem skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, co oznacza konieczność wykazania, że zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami prawa, które nie pozwalają także na swobodę ocen w ramach procesu stosowania prawa lub z zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa, a sprzeczność ta jest oczywista, widoczna od razu dla prawnika, bez potrzeby dokonania głębszej analizy (porównaj między innymi

orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 341/01, OSNP 2004/6/100 i z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49).

Skarga kasacyjna wnioskodawcy nie spełnia tych wymagań, co prowadziło do jej odrzucenia na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Na wniosek uczestnika postępowania Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy zasądził na jego rzecz od wnioskodawcy koszty postępowania kasacyjnego na podstawie art. 398²¹ w zw. z art. 108 § 1 i art. 520 § 2 k.p.c.